

OBSAH

<i>Předmluva kardinála Dominika Duky OP, arcibiskupa pražského a primasa českého</i>	5
<i>Úvod překladatele</i>	8

DOKUMENTY TRIDENTSKÉHO KONCILU

1. zasedání dne 13. 12. 1545	
<i>Dekret o zahájení koncilu</i>	13
2. zasedání dne 7. 1. 1546	
<i>Dekret o pobytu na koncilu a o všem, co je třeba zachovávat</i>	14
3. zasedání dne 4. 2. 1546	
<i>Dekret o vyznání víry</i>	17
<i>Oznámení příštího zasedání</i>	18
4. zasedání dne 8. 4. 1546	
<i>Dekret o kanonických spisech</i>	20
<i>Dekret o vydávání a užívání posvátných knih</i>	21
<i>Oznámení příštího zasedání</i>	23
5. zasedání dne 17. 6. 1546	
<i>Dekret o prvotním hříchu</i>	24
<i>Dekret o reformě</i>	27
Hlava 1. O zavedení četby svatého Písma a svobodných umění	27
Hlava 2. O kazatelích Božího slova a o výběřcích almužen	29
<i>Oznámení příštího zasedání</i>	32
6. zasedání dne 13. 1. 1547	
<i>Dekret o ospravedlnění</i>	33
Předmluva	33
Hlava 1. O neschopnosti přirozenosti a zákona k ospravedlnění člověka	33
Hlava 2. O udílení milosti a o tajemství příchodu Kristova	34
Hlava 3. Kdo jsou skrze Krista ospravedlnění	34
Hlava 4. Popis ospravedlnění hříšníka a jeho způsob ve stavu milosti	35
Hlava 5. O nutnosti přípravy dospělých na ospravedlnění, a odkud vychází	35
Hlava 6. Způsob přípravy	36
Hlava 7. Co znamená ospravedlnění bezbožného a jaké jsou jeho příčiny	37
Hlava 8. Jak se rozumí tomu, že hříšník je ospravedlněn skrze víru a zdarma	38
Hlava 9. Proti prázdné důvěře kacířů	39
Hlava 10. O vzrůstu přijatého ospravedlnění	40
Hlava 11. O zachovávání příkázání a o jeho nutnosti a možnosti	40
Hlava 12. Je třeba vyhýbat se opovážlivé domněnce o předurčení	42
Hlava 13. O daru vytrvalosti	42
Hlava 14. O odpadlících a jejich nápravě	43

Hlava 15. Kterýmkoli smrtelným hříchem se ztrácí milost, ale nikoli víra	44
Hlava 16. O ovoci ospravedlnění, to jest o zásluze dobrých skutků a o důvodu zásluhy samé	44
<i>Kánony o ospravedlnění</i>	46
<i>Dekret o reformě</i>	53
Hlava 1. Prelátům přísluší, aby sídlili u svých kostelů, a budou-li se chovat jinak, budou potrestáni obnovenými starými tresty jakož i nově stanovenými	53
Hlava 2. Nikdo nesmí být vzdálen z obročí vyžadujícího osobní rezidenci, leda ze spravedlivého důvodu schváleného biskupem; ten také nechť ustanoví zástupce kvůli péči o duše a opatří ho částí strženou z výnosu onoho obročí	55
Hlava 3. Excesy světských duchovních i řeholníků pobývajících mimo klášter ať jsou napravovány místním ordinářem	55
Hlava 4. Biskupové a jiní vyšší preláti mají, kdykoli je to zapotřebí, vizitovat jakékoli kostely, přičemž se zrušuje vše, co by tomuto dekretu mohlo odporovat	56
Hlava 5. Biskupové nesmějí v cizí diecézi činit pontifikální úkony ani udílet svěcení ..	56

7. zasedání dne 3. 3. 1547

<i>Dekret o svátostech – předmluva</i>	58
<i>Kánony o svátostech obecně</i>	58
<i>Kánony o křtu</i>	61
<i>Kánony o břmování</i>	63
<i>Dekret o reformě</i>	64
Hlava 1. Kdo je způsobilý k řízení katedrálních kostelů	64
Hlava 2. Ti, kdo řídí více katedrálních kostelů, jsou stanoveným způsobem a ve stanovené lhůtě povinni jejich řízení se vzdát, s výjimkou jediného	65
Hlava 3. Obročí nechť jsou udílěna pouze způsobilým osobám	65
Hlava 4. Ten, kdo proti ustanovení kánonů drží vícero obročí, ať je jich zbaven	66
Hlava 5. Ti, kteří mají vícero kurátních obročí, mají ordináři podat výkazy ze své správy, a ti ať se těmto kostelům postarají o vikáře a přiznají jim přiměřený podíl z výnosů	66
Hlava 6. Která spojení obročí mají být považována za platná	67
Hlava 7. Spojená církevní obročí mají být vizitována a duchovní péče má být obstarávána také skrze trvalé vikáře; jejich ustanovení ať se stane s přiznáním přiměřeného podílu, také z pravidelných příjmů	67
Hlava 8. Kostely ať jsou opravovány a duchovní správa ať je pečlivě vykonávána	68
Hlava 9. Konsekrace osob nemá být odkládána	68
Hlava 10. Při uprázdňení stolce ať kapituly nikomu nevystavují propouštěcí list ke svěcení, leda kvůli obdržení obročí nebo k již obdržnému obročí; a různé tresty pro narušitele	68
Hlava 11. Dovolení k přijetí svěcení bez spravedlivého důvodu ať pro nikoho nemá žádnou účinnost	69
Hlava 12. Dovolení umožňující nepřijímat svěcení se nemá vydávat na dobu delší jednoho roku	69
Hlava 13. Ať je někdo kýmkoli prezentován, nechť není ustanovován bez předchozího přezkoušení ordinářem, s určitými výjimkami	69
Hlava 14. Které civilní záležitosti exemptních osob mohou být souzeny biskupy	70
Hlava 15. Ordináři mají pečovat o to, aby všechny špitály, i exemptní, byly svými správci věrně řízeny	70
<i>Oznámení příštího zasedání</i>	71
<i>Bula papeže Pavla III. Regimini universalis ecclesiae ze dne 22. 2. 1547,</i> <i>umožňující přenesení koncilu</i>	71

8. zasedání dne 11. 3. 1547	
<i>Dekret o přeložení koncilu</i>	74
9. zasedání dne 21. 4. 1547	
<i>Dekret o odložení zasedání</i>	75
10. zasedání dne 2. 6. 1547	
<i>Dekret o odložení zasedání</i>	77
<i>Bula papeže Julia III. Cum ad tollenda</i> ze dne 14. 12. 1550	
<i>o obnovení tridentského koncilu</i>	78
11. zasedání dne 1. 5. 1551	
<i>Dekret o obnovení koncilu</i>	81
<i>Oznámení budoucího zasedání</i>	81
12. zasedání dne 1. 9. 1551	
<i>Dekret o odložení zasedání</i>	82
13. zasedání dne 11. 10. 1551	
<i>Dekret o svátosti nejsvětější eucharistie</i>	84
Hlava 1. O skutečné přítomnosti našeho Pána Ježíše Krista ve svátosti nejsvětější eucharistie	85
Hlava 2. O účelu ustanovení této svátosti	86
Hlava 3. O vynikajícím postavení eucharistie mezi všemi ostatními svátostmi	86
Hlava 4. O přepodstatnění	87
Hlava 5. O kultu a úctě, jež mají být této nejsvětější svátosti prokazovány	87
Hlava 6. O uchovávání svátosti nejsvětější eucharistie a o jejím donášení nemocným	88
Hlava 7. O přípravě, již je třeba zachovat, aby křesťan mohl hodným způsobem přijmout posvátnou eucharistii	89
Hlava 8. O přijímání této obdivuhodné svátosti	89
<i>Kánony o nejsvětější svátosti eucharistie</i>	91
<i>Dekret o reformě</i>	93
Hlava 1. Biskupové ať moudře dozírají na obnovu mravů podřízených; proti jejich opatřením ať není přípustné odvolání	93
Hlava 2. Kdy o odvolání v trestních věcech proti rozsudku biskupa rozhoduje metropolita a kdy jeden ze sousedních biskupů	95
Hlava 3. Spis první instance ať je během třiceti dnů vydán obžalovanému, který se odvolal	96
Hlava 4. O trestním řízení při degradaci duchovních z důvodu těžkých zločinů	96
Hlava 5. Pokud biskup rozhoduje o udělení nějaké milosti nebo osvobození od trestného činu nebo prominutí trestu, má postupovat v sumárním řízení	97
Hlava 6. Biskup ať není osobně předvoláván k soudu, leda kvůli žalobám, jež mohou vést k jeho sesazení nebo zbavení úřadu	97
Hlava 7. Vlastnosti, jež musí mít svědkové svědčící proti biskupům	98
Hlava 8. Závažné záležitosti biskupů ať jsou souzeny papežem	98
<i>Dekret o odložení usnesení o čtyřech člancích o svátosti eucharistie a o umožnění volného průchodu protestantům</i>	99
<i>Volný průchod daný protestantům</i>	100

14. zasedání dne 25. 11. 1551

<i>Učení o svatých svátostech pokání a posledního pomazání</i>	102
Hlava 1. O nezbytnosti a ustavení svátosti pokání.....	102
Hlava 2. O rozdílnosti svátosti pokání a křtu.....	104
Hlava 3. O součástech a účincích této svátosti.....	104
Hlava 4. O lítosti.....	105
Hlava 5. O vyznání hříchů.....	107
Hlava 6. O udělovateli této svátosti a o rozhrěšení.....	109
Hlava 7. O vyhrazení jistých případů.....	110
Hlava 8. O nezbytnosti a užítku dostiučinění.....	112
Hlava 9. O skutečích dostiučinění.....	114
<i>Učení o svátosti posledního pomazání</i>	114
Hlava 1. O ustanovení svátosti posledního pomazání.....	115
Hlava 2. O účinku této svátosti.....	115
Hlava 3. O udělovateli této svátosti a o době, kdy se má udělovat.....	116
<i>Kánony o svaté svátosti pokání</i>	117
<i>Kánony o svátosti posledního pomazání</i>	121
<i>Dekret o reformě</i>	122
Předmluva. Je úkolem biskupů, aby napomínali k plnění povinností zvláště ty, kteří byli ustanoveni do duchovní správy.....	122
Hlava 1. Jestliže ti, kterým je to zakázáno, přistoupí ke svěcení, jakož i ti, co jsou v interdiktu nebo suspendovaní, ať jsou potrestáni.....	123
Hlava 2. Kdyby biskup udělil jakékoliv svěcení tomu, kdo mu není podřízen, bez výslovného souhlasu vlastního preláta, i kdyby šlo o člena jeho domu, ať oba podléhají stanovenému trestu.....	123
Hlava 3. Biskup může suspendovat duchovní, kteří byli od jiného nedovoleně vysvěceni, pokud je shledá nezpůsobilými.....	124
Hlava 4. Žádný duchovní není vyňat z povinnosti podrobit se nápravnému opatření biskupa, i mimo vizitaci.....	125
Hlava 5. Pravomoci konservátorů jsou stanoveny hranice.....	125
Hlava 6. Je třeba trestat duchovní, kteří navzdory svému svěcení či obročí nenosí oděv duchovních.....	127
Hlava 7. Kdo jiného úmyslně usmrtí, nesmí přijmout svěcení.....	128
Hlava 8. Nikdo nemůže na základě privilegia trestat cizí duchovní.....	128
Hlava 9. S obročím jedné diecéze nechť z žádného důvodu nejsou slučována obročí druhé diecéze.....	129
Hlava 10. Řeholní obročí ať jsou svěťována řeholníkům.....	129
Hlava 11. Ti, kdo přestoupili do jiného řádu, mají zůstat v klášteře a pod poslušností a stávají se nezpůsobilými pro nabytí světského obročí.....	129
Hlava 12. Nikdo nesmí získat patronát jinak než fundací či darováním.....	130
Hlava 13. Prezentace je buď určena ordináři, nebo neexistuje.....	130
Hlava 14. O čem bude příští zasedání.....	131

15. zasedání dne 25. 1. 1552

<i>Dekret o odložení zasedání</i>	132
<i>Volný průchod daný protestantům</i>	133

16. zasedání dne 28. 4. 1552

<i>Dekret o přerušení koncilu</i>	138
<i>Bula papeže Pia IV. Ad ecclesiae regimen ze dne 29. 11. 1560</i> <i>o slavení tridentského koncilu</i>	140

17. zasedání dne 18. 1. 1562	
<i>Dekret o slavení koncilu</i>	145
18. zasedání dne 26. 1. 1562	
<i>Dekret o výběru knih a o všech pozvaných na koncil z hlediska veřejné bezpečnosti</i> ..	146
<i>Ohlášení budoucího zasedání</i>	147
<i>Volný průchod poskytnutý německému národu na generálním shromáždění 4. března 1562</i>	148
19. zasedání dne 14. 5. 1562	
<i>Dekret o odložení zasedání</i>	149
20. zasedání dne 4. 6. 1562	
<i>Dekret o odložení zasedání</i>	150
21. zasedání dne 16. 7. 1562	
<i>Učení o přijímání pod obojí způsobou a o přijímání malých dětí</i>	151
Hlava 1. Božské právo neukládá laikům nebo necelebrujícím duchovním, aby přijímali pod obojí způsobou	151
Hlava 2. Moc církve ve věcech udílení svátosti eucharistie	152
Hlava 3. Kristus je přijímán celý a úplný a jako pravá svátost i pod jednou nebo druhou ze způsob	152
Hlava 4. Malé děti nejsou zavázány ke svátostnému přijímání	153
<i>Kánony o přijímání pod obojí způsobou a o přijímání malých dětí</i>	154
<i>Dekret o reformě</i>	155
Předmluva.....	155
Hlava 1. Když biskupové zdarma udílejí svěcení, mají také zdarma vystavit propouštěcí a osvědčující listiny; a nemají za to dostat nic, notáři pak jen to, co je stanoveno v tomto dekretu.....	155
Hlava 2. Svatá svěcení ať nejsou udílěna těm, kteří nemají z čeho žít	156
Hlava 3. Nařizuje se rozmnožení denních distribucí těm, kteří na ně mají nárok. Nedbalí ve službě mají být potrestáni	157
Hlava 4. Kdy mají být přibráni pomocní duchovní pro duchovní správu. Stanoví se důvody ke zřízení nových farností	157
Hlava 5. V případech právem povolených mohou biskupové provést trvalá spojení [farnosti s jinými obrocími].....	158
Hlava 6. Nevědomým farářům ať jsou přiděleni vikáři a ať je jim přiznána část výnosů obrocí. Ti, kteří setrvávají v pohoršování, mohou být obrocí zbaveni.....	159
Hlava 7. Biskupové ať přenesou obrocí od kostelů, které nemohou být opraveny; v případě těch ostatních ať se postarají o opravu; a co je třeba při tom zachovat..	159
Hlava 8. Komendatární kláštery, v nichž nevzkvétá řeholní observance, i jakákoli obrocí ať jsou každoročně biskupy vizitovány	160
Hlava 9. Zrušuje se úřad i činnost výběrčích almužen. Ordináři ať vyhlásují odpustky a duchovní milosti. Dva z kapituly mohou bezplatně přijímat almužny.....	161
<i>Ohlášení budoucího zasedání</i>	162
22. zasedání dne 17. 9. 1562	
<i>Učení o mešní oběti</i>	163
Hlava 1. O ustanovení přesvaté mešní oběti	163
Hlava 2. Mešní oběť je smírnou obětí jak za živé, tak za mrtvé	165
Hlava 3. O mši ke cti svatých	165

Hlava 4. O mešním kánonu	166
Hlava 5. O ceremoniích a obřadních předpisech mše	166
Hlava 6. O mši, v níž přijímá jedině kněz	166
Hlava 7. O přimísení vody do obětovaného kalicha	167
Hlava 8. Mše ať se neslouží v lidovém jazyce. Její tajemství ať jsou vysvětlována lidu.....	167
Hlava 9. Úvod k následujícím kánonům	168
<i>Kánony o mešní oběti</i>	168
<i>Dekret o tom, co je třeba zachovávat a čeho se vystříhat při slavení mše</i>	170
<i>Dekret o reformě</i>	172
Hlava 1. Obnovují se dekrety o životě a počestnosti duchovních	172
Hlava 2. Kdo má být přijat ke katedrálám	173
Hlava 3. Mají být stanoveny každodenní distribuce z třetiny všech příjmů; komu má připadnout podíl nepřítomných; jisté výjimečné případy	174
Hlava 4. V katedrálách nebo kolegiálních kostele nesmějí v kapitule hlasovat ti, kteří nemají posvátné svěcení. O vlastnostech a úkolech těch, kteří v nich mají obročí	175
Hlava 5. Dispense mimo Římskou kurii se svěřují k výkonu biskupovi a jím mají být přezkoumány.....	175
Hlava 6. Poslední vůle mají být měněny jen s opatrností.....	176
Hlava 7. Obnovuje se kapitola „Romana“ o odvoláních z Knihy VI.	176
Hlava 8. Biskupové ať vykonávají zbožné odkazy všech věřících a ať vizitují zbožné instituty, leda by byly pod bezprostřední ochranou krále	177
Hlava 9. Správci jakýchkoli zbožných institutů jsou povinni podat vyúčtování ordinářů, pokud by ve fundační listině nebylo stanoveno jinak	177
Hlava 10. Notáři ať podléhají biskupovu přezkoušení a soudu.....	178
Hlava 11. Ať jsou potrestáni ti, kteří zabrali majetek jakéhokoli kostela nebo zbožného institutu	178
<i>Dekret o žádosti o povolení kalicha</i>	179
<i>Ohlášení budoucího zasedání</i>	180

23. zasedání dne 15. 7. 1563

<i>Učení o svátosti svěcení</i>	181
Hlava 1. O ustanovení novozákonního kněžství.....	181
Hlava 2. O sedmi svěceních	181
Hlava 3. Svěcení je pravou svátostí	182
Hlava 4. O církevní hierarchii a o svěcení.....	182
<i>Kánony o svátosti svěcení</i>	184
<i>Dekret o reformě</i>	185
Hlava 1. Rektoři kostelů zanedbávající rezidenci mají být různým způsobem trestáni; a má být postaráno o duchovní správu	186
Hlava 2. Ti, kteří mají stát v čele [katedrálách] kostelů, mají do tří měsíců přijmout konsekraci; a kde se má konsekrace konat	189
Hlava 3. S výjimkou důvodu nemoci mají biskupové udílet svěcení osobně.....	189
Hlava 4. Komu mají být uděleny první postřížiny.....	190
Hlava 5. Jaké podmínky mají svěcení splňovat	190
Hlava 6. K církevnímu obročí se vyžaduje věk čtrnácti let; a kdo se má těšit výsadě příslušnosti k církevnímu soudu	190
Hlava 7. Kandidáti svěcení mají být přezkoušeni znalci práva božského i lidského ...	191
Hlava 8. Jak a kým má být každý kandidát vysvěcen	191
Hlava 9. Biskup, který světili familiáře, má mu současně udělit obročí	192

Hlava 10. Preláti nižšího stupně než biskup ať postřížiny nebo nižší svěcení neudělují, leda řeholní představení svým podřízeným; a ať ani oni ani jakékoli kapituly nevystavují propouštěcí listy [ke svěcení]; stanoví se přísné tresty proti těm, kdo by se proti tomuto dekretu provinili	192
Hlava 11. Časové odstupy při přijetí nižších svěcení a jisté další předpisy	193
Hlava 12. Věk požadovaný k vyšším svěcením; svěcení mají být jen vhodné kandidáti	194
Hlava 13. O svěcení a úkolech podjáhnů a jáhnů; v jednom dni nelze udílet dvě vyšší svěcení	194
Hlava 14. Kdo může být připuštěn ke kněžství; úkoly vysvěcených	195
Hlava 15. Nikdo ať nezpovídá, dokud není schválen biskupem	195
Hlava 16. Svěcení ať není uděleno lidem pro církev neužitečným a potulujícím se ...	196
Hlava 17. Z jakého důvodu mají být opět zavedena nižší svěcení	196
Hlava 18. Způsob zřízení semináře pro duchovní, zvláště pro chlapce; při jejich zřízení je třeba dbát vícero předpisů; jak mají být při katedrálních a vyšších kostelích vzděláváni ti, kteří mají být povýšeni do duchovního stavu	197
<i>Oznámení budoucího zasedání</i>	202

24. zasedání dne 11. 11. 1563

<i>Učení o svátosti manželství</i>	203
<i>Kánony o svátosti manželství</i>	204
<i>Dekret o reformě uzavírání manželství</i>	206
Hlava 1. Obnovuje se slavnostní forma uzavírání manželství, předepsaná lateránským koncilem; od ohlášek může dispensovat biskup. Kdo uzavírá manželství jinak než za přítomnosti faráře a dvou či tří svědků, jedná neplatně ...	206
Hlava 2. Mezi kým vzniká duchovní příbuzenství	209
Hlava 3. Překážka veřejné počestnosti nechť dostává jisté meze	210
Hlava 4. Švagrovství ze smilstva se omezuje na druhý stupeň	210
Hlava 5. Nikdo nesmí uzavřít sňatek v mezích zapovězených stupňů; jak se v těchto případech má dispensovat	211
Hlava 6. Trestání únosce	211
Hlava 7. Bezdomovce lze oddávat jen s opatrností	212
Hlava 8. Konkubínát je trestán závažnými tresty	212
Hlava 9. Světští páni a úředníci nesmějí činit nic, co by odporovalo svobodnému uzavření manželství	213
Hlava 10. Slavení manželství je v určitých dobách zapovězeno	214
<i>Dekret o reformě</i>	214
Hlava 1. Předpis pro ustanovování biskupů a kardinálů	214
Hlava 2. Každé tři roky nechť se konají provinční synody a diecézní synody každoročně; kdo je může svolávat a kdo se jich mají účastnit	217
Hlava 3. Jakým způsobem mají preláti postupovat při vizitaci	218
Hlava 4. Kdo a kdy je povinen kázat; ke slyšení Božího slova je určen farní kostel. Proti zákazu biskupa nikdo nesmí kázat	220
Hlava 5. Významnější trestní obžaloby proti biskupům ať soudí pouze papež, obžaloby menšího významu provinční sněm	221
Hlava 6. Biskupům je dána pravomoc dispensovat od iregularit a suspenzí a promíjet trestné činy	222
Hlava 7. Biskupové a faráři ať věřícím před udělením svátostí vyloží jejich účinky; při mešní slavnosti ať je vykládáno Písmo svaté	222
Hlava 8. Veřejní hříšníci ať činí veřejné pokání, neuzná-li biskup za vhodné něco jiného; u katedrálních kostelů se má ustanovit penitenciář	223
Hlava 9. Kým mají být vizitovány světské kostely nenáležící k žádné diecézi	223

Hlava 10. Výkon závěrů z vizitace nesmí být podřízenými mařen.....	224
Hlava 11. Čestné tituly a partikulární výsady nejsou na újmu práva biskupů; obnovuje se kapitola „Cum Capella“ z Liber extra o privilegiích	224
Hlava 12. Jaké vlastnosti mají mít ti, kteří jsou povyšováni k dignitám a kanonikátům při katedrálních kostelích, a jaké povinnosti takto povýšení mají	225
Hlava 13. Jak napomoci chudším katedrálním kostelům a farnostem; farnosti mají mít pevné hranice.....	228
Hlava 14. Nikdo nemá být připuštěn k držbě obročí nebo distribuce s rozdělením výnosů, pokud tyto výnosy nejsou určeny ke zbožným účelům	230
Hlava 15. Způsob, jak zvýšit nedostatečné výnosy katedrálních a význačných kolegiálních kostelů	231
Hlava 16. Jaké úkoly má kapitula při uprázdnění stolce	231
Hlava 17. Omezuje se udílení obročí a držba více obročí	232
Hlava 18. Při uprázdnění farního kostela má biskup ustanovit vikáře, dokud farníkům nebude jmenovat nového faráře; jak a kým mají být jmenováni do funkce faráře přezkoušení.....	233
Hlava 19. Zrušují se příkazy pro získání obročí a exspektance	237
Hlava 20. Stanoví se způsob projednávání případů příslušejících k církevnímu soudu.....	237
Hlava 21. Vyhláší se, že jistými výše uvedenými slovy se nic nemění na obvyklém způsobu jednacího pořádku na generálních koncilech	240
<i>Ohlášení příštího zasedání</i>	240

25. zasedání dne 3. 12. 1563

<i>Dekret o očistci</i>	241
<i>Dekret o vzývání, uctívání a ostatcích svatých a o svatých obrazech</i>	242
<i>Dekret o řeholnicích a mniškách</i>	245
Hlava 1. Všichni řeholníci mají žít podle řehole, na kterou složili sliby; a představení mají pečlivě dbát na to, aby tomu tak bylo	245
Hlava 2. Řeholníkům se zcela zakazuje vlastnění majetku	246
Hlava 3. Všechny kláštery, jimž se to zde nezakazuje, mohou mít nemovitý majetek; počet jejich členů at se stanoví s ohledem na majetek či almužny; žádné [kláštery] nemají být budovány bez přivolení biskupa	246
Hlava 4. Řeholník at bez souhlasu představeného nevykonává službu v žádné jiné instituci či u jiné osoby, a at se nevzdaluje z konventu; kdo je nepřítomen z důvodu studia, má se zdržovat v konventu	247
Hlava 5. At je postaráno o klauzury mnišek, zvláště těch, které přebývají mimo města.....	248
Hlava 6. Způsob volby představených.....	249
Hlava 7. Která [řeholnice] a jak může být zvolena abatyší i jakoukoli jinou představenou; a žádná at nestojí v čele dvou klášterů	249
Hlava 8. Jak má být zařízeno vedení klášterů, které nemají žádné řádné řeholní vizitátory	250
Hlava 9. Kláštery mnišek bezprostředně podřízené Apoštolskému stolci at jsou řízeny biskupy; ostatní pak od vyslanců generálních kapitul či jiných řeholníků	251
Hlava 10. Mnišky at se jednou do měsíce vyzpovídají a přistoupí ke svatému přijímání; biskup at se jim postará o mimořádného zpovědníka; eucharistie at u nich s výjimkou veřejného kostela není jinde uchovávána.....	251
Hlava 11. V klášterích, které jsou spojeny s péčí o duše světských osob (s výjimkou těch, které náležejí ke klášterní rodině), má biskup provádět vizitace a přezkoušovat ty, jimž je tato péče svěřena, s jistými výjimkami	252

Hlava 12. Řeholníci ať se přizpůsobí světským osobám při dodržování biskupských cenzur a svátků v diecézi	253
Hlava 13. Spory o precedenci má radikálně urovnat biskup. Exemptní řeholníci, kteří nežijí v přísnější klauzuře, ať jsou donuceni k účasti na veřejných procesích.....	253
Hlava 14. Kým mají být potrestáni řeholníci, kteří se veřejně provinili	253
Hlava 15. Sliby nelze skládat, leda po roční zkušební době a ve věku dovršených šestnácti let.....	254
Hlava 16. Zřeknutí se [majetku] nebo závazek učiněné před dvěma nejbližšími měsíci před sliby jsou neplatné. Po skončení zkušební doby ať novicové složí sliby nebo ať jsou propuštěni. Ve zbožném Tovaryšstvu Ježíšovu ať se nic nemění. Je zakázáno, aby klášteru něco připadlo z novicova majetku před sliby	254
Hlava 17. Dívka starší dvanácti let, která chce přijmout řeholní šat, ať je prošetřena ordinářem; rovněž tak před sliby	255
Hlava 18. S výjimkou případů v právu stanovených nikdo nesmí nutit ženu ke vstupu do kláštera, aneb to zakazovat té, která do něj hodlá vstoupit. Má být dbáno ustanovení konstitucí o kajícnicích a konvertitkách	256
Hlava 19. Jak postupovat v případech těch, kteří odpadli od řehole.....	256
Hlava 20. Představení řádů, které nejsou podřízeny biskupovi, ať vizitují a napravují nižší kláštery, i komendatární	257
Hlava 21. Kláštery ať jsou svěřovány řeholníkům; hlavní kláštery řádů ať do budoucna nejsou dávány jako komendy	258
Hlava 22. Předchozí předpisy o reformě řeholníků ať jsou zachovávány neprodleně	259
<i>Dekret o reformě.....</i>	260
Hlava 1. Kardinálové a všichni církevní preláti mají mít skromné vybavení domu i stůl. Příbuzné a familiáře ať neobohacují z majetku církve	260
Hlava 2. Kdo jmenovitě je povinen dekrety sněmu slavnostně přijmout a učit jim ...	262
Hlava 3. Nemá se nerozvážně užívat meče exkomunikace; kde může dojít k věcné či osobní exekuci, ať se nepoužívá cenzur; a světským úřadům se zapovídá vměšovat se do nich	263
Hlava 4. Kde je přílišný počet mší, jež mají být slouženy, ať biskupové, opati a generální představení řádů stanoví, co považují za prospěšné.	265
Hlava 5. Nemá být měněno nic u dobře ustanovených institucí, s nimiž je spojen nějaký závazek.....	265
Hlava 6. Jak se má chovat biskup při vizitaci exemptních kapitul.....	266
Hlava 7. Zrušují se akcesy a regresy u obrocí; jak, komu a z jakého důvodu má být přidělen koadjutor	268
Hlava 8. O úřadu správců špitálů; kým a jak může být trestána jejich nedbalost.....	269
Hlava 9. Jak má být prokazováno patronátní právo; komu má být svěcen úřad patrona; akcesy jsou zakázány	270
Hlava 10. Na synodě mají být označeni ti, kteří budou Apoštolským stolcem delegováni jako soudci; oni i ordináři mají rychle vyřizovat sporné záležitosti	273
Hlava 11. Zakazují se různé druhy pronájmů církevního majetku; některé již učiněné jsou prohlášeny za neplatné	274
Hlava 12. Desátky mají být placeny v úplné výši; ti, kteří by je chtěli rozchvátit, mají být exkomunikováni; rektorům chudých kostelů se má s laskavostí pomáhat	275
Hlava 13. Katedrální a farní kostely mají přijímat pohřební kvartu.....	275
Hlava 14. Předepisuje se způsob postupu v záležitostech duchovních-konkubinářů ..	276
Hlava 15. Nemanželští synové duchovních jsou vyloučeni z některých obrocí.....	277
Hlava 16. Kurátní obrocí ať nejsou proměňována v jednoduchá; tomu, komu je svěřena duchovní správa, ať je přidělen slušný příjem; vikárie mají přestat a duchovní správa má být opět spojena s obrocími.....	278

Hlava 17. Biskupové ať svou důstojnost osvědčují vážností svých mravů, a ať neprokazují nedůstojnou poddanost královským úředníkům, šlechtě nebo urozeným osobám.....	279
Hlava 18. Kánony mají být přesně dodržovány; má-li v nich být něco dispensováno, má se tak stát platně, po zralé úvaze a zdarma.....	280
Hlava 19. Souboj má být trestán co nejpřísnějšími tresty	280
Hlava 20. Světským knížatům je svěčeno to, co je stanoveno církevním právem.....	281
Hlava 21. Ve všech záležitostech ať zůstává nedotčena autorita Apoštolského stolce	282
<i>Dekret o pokračování zasedání příštího dne</i>	282

Pokračování téhož zasedání následujícího dne 4. 12. 1563

<i>Dekret o odpustcích</i>	283
<i>O výběru pokrmů, o postech a svátečních dnech</i>	284
<i>O indexu zakázaných knih, o katechismu, breviáři a misálu.....</i>	284
<i>O postavení vyslanců</i>	285
<i>O přijetí a zachovávání koncilových dekretů.....</i>	285
<i>Přečtení koncilových dekretů přijatých za Pavla III. a Julia III. na zasedání.....</i>	286
<i>O ukončení koncilu a vyžádání potvrzení od našeho přesvatého pána.....</i>	286
<i>Aklamace Otců na závěr koncilu.....</i>	287

PŘÍLOHY

Potvrzení koncilu dne 26. 1. 1564	293
Bula papeže Pia IV. <i>Benedictus Deus</i> ze dne 26. 1. 1564 o potvrzení obecného generálního tridentského sněmu.....	295
Bula papeže Pia IV. <i>Sicut ad sacrorum</i> ze dne 18. 7. 1564 o stanovení doby k zachovávání dekretů obecného generálního tridentského sněmu.....	301
Motu proprio papeže Pia IV. <i>Alias nos</i> ze dne 2. 8. 1564 o vyslání osmi kardinálů, kteří mají bdít nad dodržováním konstitucí a nařízení vydaných Piem IV., jakož i dekretů obecného a generálního tridentského koncilu.....	303
Bula papeže Pia IV. <i>Iniunctum nobis</i> ze dne 13. 11. 1564 o formě přísahy vyznání víry.....	306
Bula papeže Pia IV. <i>In principis apostolorum</i> ze dne 17. 2. 1565, kterou se odvolávají výsady, exempce, imunity, zmocnění, dispenze, konservatorie, indulty atd. na kterýchkoli místech a jakýmkoli osobám udělené v těch věcech, v kterých by odporovaly ustanovením a dekretům posvátného tridentského sněmu.....	310
Deset pravidel o zakázaných knihách, sepsaných Otcí vybranými tridentskou synodou a schválených papežem Piem IV.....	314
Shrnutí	321
Abstract	322
Bibliografie	323
Jmenný rejstřík.....	324